

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 143.

Ljubljani, v petek 26. junija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 25. junija.

Budgetna razprava.

(Deveti dan.)

Predno preidem k poročilu o današnji seji, mi je še nekoliko poročati iz včerajšnjih govorov. Dr. Vašatty je, kakor vsako leto, priporočal zvezo z Rusijo, katera bi bila po njegovem mnenju boljša, kakor zveza z Nemčijo in Italijo. Na jugu imamo irredento, ki preži po avstrijskih deželah; na severu je druga irredenta, ki je leta 1866 veliko hudega prizadejala naši državi in ki Avstrijo imenuje novo Prusijo. Rusija naši državi nikdar ni ničesar žalega storila, ji marveč pomagala, kakor n. pr. leta 1848, zato sodi, da bi se avstrijski državni zbor izrekel zoper zvezo z Nemčijo in Italijo, če bi bili poslanci izvoljeni po splošnji volilni pravici. On mora torej svariti pred ponovljenjem te zveze, ker sicer ne bode konec gmotne škode, ki jo prizadeva, in politične zavisnosti balkanskih narodov. Zveza z Rusijo bi pa vsled znižanja carine jako pospeševala gmotno stanje in zlasti koristila kmetu. Vašatty sodi, da bi bila ta zveza najboljša poročila za ohranitev miru, da bi Rusija naši državi prepustila prosto pot do Soluna, če bi ji mi zagotovili Carigrad, in da bi bilo mogoče pri vojaštvu prihraniti veliko denarja, ki naj se obrne za železnice, zlasti na južnem Češkem.

Temu govoru se je mnogo oporekalo in le malo pritrdjevalo, ker so se bili še mladočeški tovariši med njim umaknili iz zbornice in je le mala peščica ostala pri govorniku. Mladočeški klub, ki si hoče z zmernostjo pridobiti primeren vpliv pri raznih strankah, je čutil zadrego, v katero ga spravlja Vašatty s svojim govorom, zato je prof. Tilšer v imenu kluba javno naznanil, da je Vašatty govoril v lastnem imenu, načela klubova pa da je dr. Herold razvijal v splošnji razpravi. Ta izjava Vašatty-ju ni bila kaj po volji, ker je še enkrat poprijel besedo in Tilšerju oponašal, da je bilo odveč poudarjati, da Vašatty ni govoril v klubovem imenu; on je govoril v imenu svojih volilcev, pa ni imel namena, s svojim govorom škodovati veljavi Avstrije, kakor mu je podtikal Suess, ker sicer rajši ne bi bil govoril.

Zadnji govornik je bil mladočeški poslanec Spindler (ne Janda, kakor sem v naglici včeraj zapisal), ki je obširno govoril o ljudskem številjenju in o napakah, katere so se godile zlasti gledé češkega naroda. Na Dunaju je v istini 300.000 Čehov, katere je pa ljudsko številjenje skrčilo na 60.000. Sklepal je svoj govor z besedami, da je to številjenje neizrekljivo pačenje resnice in goljufanje znanstvenega in političnega sveta, kakoršnega še ni bilo. Zaradi teh izrazov bil je od prvosednika posvarjen k redu.

V današnji seji odgovarjal je sekcijski načelnik Erb včerajšnjim govornikom; potem se je nadaljevala razprava o notranjem ministerstvu, v katerem je prvi govoril levičar dr. Promber o razmerah na Moravskem. Za njim je o razmerah na Češkem govoril dr. Pacak, kateremu je sledil dr. Foregger, ki je prežvekal staro pesem o zatiranju Nemcev na Spodnjem Štajerskem. V dokaz svoje trditve omenjal je, da je vlada dovolila v Celju ustanovitev nove tiskarne (poslanec Klun: strašna krivica!) in spodnje-štajerske hranilnice, ki po njego-

vem mnenju nima postavne podlage. Tudi je sumničil slovenske poslance panslavističnih namenov ter se v dokaz skliceval na shod slovenskih in hrvatskih poslancev v Ljubljani dné 2. oktobra 1890. Ali vse to je le nekako opoviranje naravnega procesa, to je napredovanja nemškega življa, kar priča njegova izvolitev, pri kateri je dobil večjo večino, kakor leta 1879. Poslovenjevanje Štajerske — rekel je Foregger — se zlasti vrši po ljudéh, ki so s Kranjskega prišli na Štajersko. Tako je čenčal Foregger, kateremu so živahno oporekali slovenski poslanci in se takoj oglasili tudi k stvarnemu popravku. Ko so izgovorili še drugi vpisani poslanci in glavna govornika Pernerstorfer in Rutovski, oglosi se poslanec Klun in pravi:

„Poslanec mestne skupine celjske se je zljubilo slovenskim poslancem podtikati panslavistične namene in se v dokaz svoje trditve sklicevati na shod slovenskih in hrvatskih poslancev v Ljubljani dné 2. oktobra 1890. Meni je sveta dolžnost v imenu slovenskih in hrvatskih poslancev proti temu natolcevanju prav odločno oporekati in z ozirom na dotični zapisnik, ki je bil v celoti objavljen in ga more čitati tudi g. Foregger, dejansko popraviti, da omenjeni shod ni imel nobenih panslavističnih namenov in da tudi nobenega sklepa ni storil, ki bi dr. Foreggerju dajal povod k tako neosnovanim napadom na slovenske poslance in tako perfidnemu sumničanju slovenskega naroda!“

S tem naj bodo tudi popravljene in zavržene prav enake obtožbe, ki jih je nedavno grof Wurmbraud v tej zbornici obračal proti slovenskim poslancem.“

Desniški poslanci so živahno odobraval besede govornikov, predsednik pa je, slišavši ime Wurmbraudo, že segel po zvončku, da bi bil ustavil govornika, češ, da to več ne spada v današnjo razpravo; ali ker je poslanec Klun takoj končal, mu ni bila dana prilika količkaj ugovarjati.

Dolge dejanske popravke, ali prav za prav obširne govore sta imela levičarska poslanca Prade in Bauer, ne da bi jim bil predsednik vzel besedo, dasi ju je parkrat opominjal, naj se držita stvarnega popravka.

Poslanec Vošnjak je dr. Foreggerja zavračal v dejanskem popravku zaradi spodnje-štajerske hranilnice tako-le:

„Poslanec celjskega mesta, Foregger, trdil je danes v svojem govoru, da slovenska hranilnica v Celju, uradno „Južnoštajerska hranilnica“ imenovana, nima zakonite podlage; ta trditev pa je popolno napačna: kajti v deželnem zboru štajerskem l. 1889., še bolj določeno pa l. 1890. ugovarjal je jednaki trditvi eksclenca ces. namestnik baron Kübeck, ki je izrečno poudarjal, da vsled odloka najvišjega sodišča „ne more biti o pravnem obstoju „Južnoštajerske hranilnice“ nobenega dvoma“. — Foregger je nadalje trdil, da dve hranilnici v Celju ne morete prospovati, ker delujeta le za mal okraj. Temu nasproti stvarno popravim, da ima nemška, to je hranilnica celjskega mesta res le majhen okraj, to je kakih 6000 duš broječo avtonomno mestno občino Celje, nasproti pa je slovenska hranilnica, uradno „Južnoštajerska hranilnica“ imenovana, za pet sodnih okrajev osnovana, ki so vsi v pravni obliki porok za delovanje hranilnice.“

Poročevalec dr. Kathrein je v konečni besedi zavračal nasprotno govornike in se zlasti z ve-

liko vnelo potegoval za Marijino kongregacijo, katero je prav neslano napadal poslanec Pernerstorfer, češ, da razširja na Gališkem samo ova-duštvo.

Pri glasovanju so obveljali zneski državnega proračuna in z njimi v zvezi stoječe resolucije ter je bilo rešenih še nekoliko dotične reči zadevajajočih peticij.

Ob šestih zvečer je predsednik sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za jutri ob 10. uri popoldne. Na dnevnem redu bo javno varstvo pa cestne in vodne stavbe, o katerih izmed naših poslancev govori kanonik Klun.

Odgovori na interpelacije.

Ministerski predsednik odgovarjal je včeraj na neko interpelacijo zaradi ponarejevanja vina, da dotični zakon ne zadostuje, da se bode pa na to reč ozir jemalo v zakonu proti kvarjenju za živež potrebnih reči.

Danes je finančni minister Steinbach odgovarjal na interpelacijo Kaiserjevo gledé na znižanje solne cene, rekši, da se v tem oziru vnovič prične razprava z ogersko vlado. Dalje je odgovarjal na interpelacijo dr. pl. Fuchsa zaradi pristojbinskega ekvivalenta, da je vlada že meseca septembra preteklega leta finančnim direktijam poslala potrebna navodila.

Delavsko vprašanje.

Okrožnica papeža Leona XIII.

(Dalje.)

13. Socijalna delavnost cerkve.

Toda cerkvi ni dovolj, le pokazati pot, kako bi se vseboljšalo, ona sama tudi vporablja rešilne pripomočke. Cerkev dela neutrudno za to, da ljudi prenavlja in vzgaja v svojem nauku in v svojem duhu. Po škofih in duhovnikih napeljuje svete studence svojega poduka med najširše kroge ljudstva, kakor daleč sega njen vpliv. Cerkev prodira tudi v srce človekovo, vodi njegovo voljo, da bi se vsakdo pri svojih delih ravnal po božjih zapovedih. Vzlasti s svojim vplivom na srce, kar je najvažnejše, razvija cerkev blagodejno moč, ki je jedino cerkvi lastna. Kajti pripomočke, s katerimi si pridobiva vstop do srca, prejela je v ta sveti namen od Jezusa Kristusa samega, in zato imajo ti pripomočki božjo moč. Jedino ta sredstva segajo v notrine človeškega srca, le ta moč sili človeka, da se pokori svojim dolžnostim, da kroti svoje strasti, da se utrjuje v popolni ljubezni do Boga in do bližnjega, da odstranja mnoge ovire, ob katere zadeva na potu kreposti.

V potrdilo temu vredno je, da se ozremo na zglede preteklosti. Omenimo samo enega dogodka, o katerem nihče ne more dvomiti: Cerkev je vplivala in delala na to, da se je temeljito prenovila človeška družba; višje socijalne moči, ki so cerkvi lastne, napotile so človeštvo na cesto pravega napredka, rešile so človeštvo propada ter je vzbudile v življenje. S krščansko vzgojo je cerkev dosegla razvoj, ki daleč presega vse poprejšnje stopinje omike, razvoj, katerega tudi prihodnost nikoli ne bo mogla prekositi. Te dobrote imajo v najsvetejši osebi Jezusa Kristusa svoj prvi vir in svoj poslednji namen. Vse imajo ljudje od Sinu božjega in vse dobro se izliva zopet vanj kot središče in namen vseh stvari. Življenje Jezusa Kristusa prešinilo je ves svet, odkar je izšla luč evangelija in odkar je

bilo oznanjeno odrešenje našega roda; našlo je pot do vseh narodov, do vseh stanov in ustanovilo je pri njih krščansko vero in nje pravne zapovedi.

Ako torej kdo hoče poiskati rešilnega pripomočka za človeško družbo, našel ga bode le v tem, da se javno in zasebno življenje zopet prenove na krščanski podlagi. Kajti priznana resnica je, da se mora vsako društvo, ki se hoče notranje prenoviti, vrniti k svojemu početku. Vsako združjenje je namreč tem popolnejše, čim bolj hrepeni in dosega to, kar si je pri početku stavilo kot svoj namen; kolikor bolj namreč teži po tem namenu, tembolj bo tudi življenje temu primerno v društvenem telesu. Odstopati od svojega namena pomeni propadati; bližati se namenu, pomeni rešiti se. To velja o celem telesu države, to isto velja o najštevilnejšem stanu državljanov, o delavskem stanu.

14. Skrb cerkve za časne potrebe.

Cerkev skrbi, da goji duševno življenje, a ne tako, da bi pri tem pozabila na potrebe časnega življenja. — Pač pa cerkev marljivo, zlasti z ozirom na delavce, deluje na to, da tudi v gmotnem oziru lajša revo življenja. Že s tem, da cerkev ljudi vspodbuja, naj živé pravno in krepostno, pospešuje ona ob enem tudi gmotni blagor, zakaj lepo vrejeno krščansko življenje vsikdar pripomore, da si pridobimo tudi časno blagostanje: Boga namreč, ki je vir in delavec vsega blagostanja, ima tak človek za svojega prijatelja; odganja pa dva sovražnika, ki sta prepogosto v največji obilnosti uzrok bridke reve, neukročeno lakomnost in pohlep po vživanju; ako je tudi človeku odločen le skromni delež, srečen živi v zadovoljnosti; varčen je in to mu namestuje, kar mu na imetju primanjkuje, to ga varuje lakomnih strasti in pregreh, ki pogosto zelo urno razrušijo najlepše blagostanje.

Cerkev pa razven tega razvija tudi dejanske poskuse, da revežem in delavcem lajša gmotno bēdo; vzdržuje namreč najraznovrstnejše naprave, ki vtrjujejo njih obstanek. Da je v tem oziru cerkev vsaki čas razvijala posebno blagodejno delovanje, to z glasno pohvalo priznavajo tudi njeni nasprotniki. Ob času prvih kristijanov je bila bratovska ljubezen tako močna, da so se bogatini odpovedali vsemu svojemu imetju ter tako prihiteli revnim na pomoč. „Zato takrat,“ kakor pravi sv. pismo, „ni bilo nobenega revnega med vernimi.“ Vsaki dan miloščino deliti bila je naloga, katero so apostoli izročili dijakom; zato v zlasti so ustanovili posebno stopinjo posvečevanja, dijakonat. Sveti apostol Pavel potrudil se je v kljub svojim mnogovrstnim skrbem za vse cerkve, da je silo trpečim kristijanom v Jeruzalemu po težavnem popotovanju sam prinesel miloščino. Tertulijan govori o doneskih, katere so kristijani skladali pri posameznih shodih, ter jih imenuje „zakladnice ljubezni“, ter dostavlja, da jih rabijo v živež revnih in za njih pogreb, v pomoč potrebnim sirotam obojega spola, starčkom in ponesrečencem na morju. Tako se je polagoma nabirala cerkvena dedščina, katero so vedno s posebno skrbjo hranili kot dedščino revnih in trpečih. Cerkev se ni sramovala tudi kot beračica hoditi pred vrata bogatinov prosit drobtinice za stiskane. Cerkev je kakor skupna mati revnih in bogatih vnemala krščansko ljubezen do bližnjega, ustanavljala posebne cerkvene redove, ki so po svojem poklicu delovali za lajšanje časnih stisk; s tem sta bila pri rokah pomoč za vsako silo in tolažilo za vsako bolečino. Res sicer čujemo dandanes glasove, kakor nekđaj pri paganih, ki celó v tej dobroti iščejo obtožb proti cerkvi. Grajajo celó cerkveno dobrotelost, ker trdē, da je nepravna in neprimerna in vvajajo namestu te popolno posvetno vredbo. Toda kje so državne, človeške naprave, da bi jih mogli postaviti na mesto krščanske ljubezni in požrtvalnega duha, ki od cerkve prejema svoj vzlet? Ne, cerkev jedina razumeva skrivnost tega nebeškega vzleta. Ničevne ste ljubezen in moč, ako ne izvirate iz presvetega Srca Odrešenikovega. Ako pa se hočemo udeleževati notranjega (duhovnega) življenja Odrešenikovega, potreba je, da smo živi udje njegove cerkve. (Dalje slēdi.)

Razmerje državnoborskih strank.

Govor državnega poslanca princa Karola Schwarzenberga v državnem zboru dnē 17. junija 1891.

(Dalje.)

V tem oziru zdī se mi prestolni govor pomanjkljiv. Pové sicer, s kom naj se pečamo, tega pa ne,

kako naj navedene zadeve vravnamo. Pričakovali bi pa vendar bili, da je vlada tudi to premislila, predno se je odločila tako važno vprašanje spraviti na dnevni red. (Poslanec Liechtenstein: Prav res!) Žal, da prestolni govor o tem molči in da se vladi tudi ni zdelo dati kak komentar v tem oziru.

Vlada ni nikdar marala poprijeti se inicijative v važnih vprašanjih. Tudi si ni prizadevala, da obrani velike stranke. Včasih ji je še ugajalo, da je kaka stranska sapa ovirala velike stranke. (Pritrjevanje na desnici.) Vedno je gledala, da obrani svoje stališče nad, ali bolje, med strankami, da ni od nobene stranke bila zavisna. Nikdar ni hotela pokazati, je li kaki stranki zares naklonjena. Po tem takem se čudite, da so stranke, ki so hotele biti vladi prijazne, zgubile popularnost.

Verna svojemu programu, da hoče spraviti narode, hoče tudi sedaj napraviti sporazumljenje mej strankami. Da bi dosegla svoj namen, priporoča strankam, da popusté narodna in politična vprašanja in se bavijo le z gospodarskimi.

Gospōda moja! To postopanje jaz morem označiti le za „circulus vitiosus“, kajti vsekako se mora vprašati, katera vprašanja so važnejša. Ne vēm, če ta pot vēde do smotra označenega v najvišjem prestolnem govoru. Prestolni govor pozivlje razne narode in zastopnike raznih narodov, da skupno delujejo v dosego skupnega smotra. Tako sodelovanje bi imelo lepe uspehe, ali je le mogoče, če se narodi morejo gmotno in duševno razviti, da potem pri delu porabijo plodove svoje kulture. (Tako je! na desnici.) Zato je pa treba, da se pusti, da se narodi razvijajo po svojih svojstvih. Še le potem, ko jim ne bode treba skrbeti za narodni razvoj, bodo mogli obračati vso pozornost obēnim interesom, obēni blaginji. Zato pa mislim, da bi se po nasprotni poti hitreje prišlo do smotra. Odložiti rešitev narodnih in političnih vprašanj do rešitve gospodarskih in socialnih, bi se reklo, odložiti jih „ad calendas graecas“.

Potem pa vprašam, gospōda moja, bi li mari sporazumljenje o Lloydovi pogodbi, o železniških tarifih, katerim stvarēm se v prestolnem govoru pripisuje taka važnost, kaj pospešilo rešitev vprašanja o razširjenju ali nerazširjenju deželne avtonomije, o centralizaciji ali federalizaciji, o uradnem jeziku itd.?

Skupno delovanje strank, katere imajo podlago v različnosti narodnosti, je le mogoče, če se prej stranke sporazumejo mej seboj, kako razmerje naj bode mej njimi in kako naj delujejo. (Tako je! na desnici.) Če se govori o narodnih vprašanjih, to, gospōda moja, prav za prav še vprašanja niso ne. Ta vprašanja imajo le značaj neizvršenih pravic. (Tako je! na desnici.) Jaz mislim, da vlada zaradi tega tako postopa, ker ne pozná prav razmer mej strankami, in načel, ki jih vodijo, katerim načelom se ne morejo odreči.

Prejšnje čase je spor o ustavi razdvajal stranke. Ta spor je sedaj potihnil in sedaj imamo narodni spor. Toda ne samo ta spor, temveč še druge stvari ločijo stranke. Stranka, ki je pred dvanaestimi leti po svoji volji gospodarila v tej zbornici, je čas dobro porabila in vse zakone prestrojila v svojem zmislu. Ona stranka je s svojega stališča lahko bila ponosna na svoje delo. Če je kdo izrekel kak pomislek o teh zakonih, se mu je pa reklo: „Počakajte, da se zakoni vživē, boste že videli, kako so izvrštni.“

Gospōda moja! Ze dvajset let veljajo omenjeni zakoni, čutili smo tudi že njih upliv, ali še nismo se mogli prepričati, da bi bili res dobri.

Slišijo se pritožbe, da pravnost propada. Posebno nižji razredi propadajo moralno in gmotno, če tudi se proslavlja napredek časa in višja omika, če tudi se vse stori, da bi se večje znanje in večja omika razširila tudi mej nižjimi razredi. Jaz mislim, da je uzroka iskati v državnih naredbah in zakonih, po katerih so se vravnale gospodarske in socialne razmere, katere kažejo pot duševnemu in npravnemu razvoju naroda.

Mislilo se je, da se s tem največ koristi, če se razširi osobna svoboda. Kmalu se je pokazalo, da je treba nasprotnih naredeb. Vsi želimo, da bi se te nasprotno naredbe, kolikor se dá, omejile. Da bode pa to mogoče, je pa treba samozatajevanja, omejenja dobičkaželjnosti. (Dobro! na desnici.) To samozatajevanje pa more le v veri najti opore. (Dobro! na desnici.) Vsi spoznavamo nedostatke in jih želimo odpraviti. Vi, gospōda z leve strani te zbornice, ki ste ponosni na svoje delo, pač hočete, da bi postopali v zmislu dosedanje zakonodaje. V tem oziru se ne strinjamo z Vami. Nobenega uspeha

ni pričakovati, če se že naprej izključijo radikalne premembe. Z majhnimi sredstvi se ničesar ne opravi.

Na to bode te seveda odgovorili, da so to skrajni nazori, ki se ne vjemajo s prestolnim govorom, ki le povekšujejo nasprotje mej strankami. Jaz vendar mislim, da se je spoznalo, da je treba radikalnih reform, predno se je krona odločila, da se tako važna vprašanja, kakor so socialna, postavijo na dnevni red. V tem različju narodov je „punctum saliens“, mejnik, ki bode v bodoče ločil stranke. Kako misli vlada premagati to težavo in doseči zaželeno sporazumljenje?

Kakor je vlada zastran političnih vprašanj se izjavila, da se prej morajo rešiti gospodarska, ravno tako je to storila zastran teh načel, kajti od mero-dajne strani se je izjavilo v budgetnem odseku, ko se jedenkrat pogladi pot narodnemu miru, pride še le čas za rešitev drugih vprašanj.

Vlada se noče kompromitirati v važnih vprašanjih, zato je pa izjavila, da se prej morajo rešiti gospodarska in socialna vprašanja, potem še le pridejo narodna in politična na vrsto, zastran najtežjih takih gospodarskih in socialnih vprašanj pa dala razumeti, da naj se prej rešijo narodna in politična vprašanja. (Prav dobro! in veselost na desnici.)

Že dvanajst let si vlada prizadeva, da bi iz raznih strank osnovala neko srednjo stranko. Dosedaj se vsaj v zbornici poslancev vladi to ni hotelo posrečiti. Te misli pa sedaj še ni opustila, temveč je stvari dala drugo ime, ko hoče večino sestaviti iz zmernih elementov. (Dalje slēdi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. junija.

Notranje dežele.

Mladočehi. Mi smo že večkrat omenili, da v mladočeskem klubu ni jedinstva in da pride prej ali slej do tega, da klub izloči nekatere radikalne elemente, kateri so največja ovira, da Mladočehi ne dobé zaveznikov. Mladočeska glasila so ta razpor dolgo prikrivala. Te dni se je pa pokazal jasno v zbornici. Tilšer je izjavil, da se Vašatyjev govor ne sme zmatrati za mnenje klubovo. To je bil hud ukor zanj. S tem se mu je dalo tako rekoč razumeti, da najbolje naredi, če izstopi iz kluba. Za Vašatyjem bodo izstopili še nekateri drugi. Tako očiščen klub bode pa že sposoben za zveze z drugimi strankami. Da mladočeski klub izbacne iz svoje srede vse preveč rusofilske elemente, to je v političnem oziru velikega pomena. Ti elementi so največ krivi, da Poljaki nečejo občeovati z Mladočehi in da je položaj se tako čudno premenil. Da pa ukor, ki ga je dobil dr. Vašaty, prav moremo ceniti, moramo pomisliti, da so lani Mladočehi ga še tako čislali, da bi ga bili radi spravili v delegacijo. Ko se je pokazalo, da večina poslancev s Češkega, pa tudi vlada ne mara zanj, so se rajši odrekli mandatu v delegaciji. Ker se je ta mož v svojih govorih rad bavil z vnanjo politiko, se je splošno mislilo, da on izraža v tem oziru mišljenje mladočeske stranke. In baš oziri na vnanjo politiko so največ krivi, da vlada neče se pogajati z Mladočehi. Ko Vašaty izstopi iz kluba, se bodo stvari bistveno premenile. Mladočehi dobili bodo drugačno veljavo in s časom bode moč zopet zvariti nekdanjo večino, ker Poljaki tudi ne bodo prav dolgo zadovoljni z nemškimi zavezništvom. Žal, da Mladočehi pri najboljši volji ne bodo mogli vsega popraviti, kar so pokvarili.

Poljaki. Znano je, da se je govorilo, da konservativni člani poljskega kluba neso zadovoljni bili z govorom poslanca Javorskega. Dá celó bile so v klubu o tej zadevi baje burne razprave. Mi temu nasprotju v poljskem klubu nismo pripisovali posebnega pomena, ker poznamo disciplino, ki vlada v tem klubu. Da smo imeli prav, nam pač to dokazuje, da so konservativni poslanci sedaj v „Ozasu“ javno izjavili, da se popolno vjemajo z izjavami poslanca Javorskega. Seveda ta izjava še ne dokazuje, da v klubu ni bilo nasprotij, ali jasno pa kaže, da ni misliti, da bi kateri poslanci poljski ravnali proti klubovim sklepom. Vsi se udajo konečno mnenju večine. Ker je sedaj večina bolj za levičarje, se nemamo nadejati nekaj časa konservativci nobene podpore od Poljakov.

Vnanje države.

Srbija. Sedemnajst oseb, mej njimi več odličnih pristašev napredne stranke, se bode moralo zagovarjati pred sodiščem zaradi izgredev ob iztiranju kraljice Natalije. Kakor se kaže, hočejo z vso ostrojtjo postopati v tej zadevi, da tako preženó naprednjakom veselje, hujskati narod proti vladi. — Prebivalstvo srbsko se pa za kraljico sedaj skoro nič več ne zanimiva. Vidi se, da so vsi izgredi ob njenem iztiranju bili le umetno pripravljani od ljudij, katere so pri tem vodili sebični nameni.

Rumunci v Makedoniji. Turška vlada je dovolila, da smejo Rumunci v Makedoniji božjo

službo opravljati v grščini. Pomenljivo je pri tem, da tukaj imamo zopet opraviti z odločbo turške vlade. Mohamedanski ministri torej odločujejo o notranjih vredbah pravoslavnih cerkv. Poglavitno je pa pri tem, da se turška vlada sama ne mara vtikati v to zadevo, temveč se do nje obračajo dotičniki sami. Tako je lani sam patrijarh prosil pri sultanu, da bi se bolgarski duhovščini ukazalo, da mora nositi drugačno obleko nego grško. Visoki cerkveni dostojanstvenik ni pomislil, da s tem le ponižuje pravoslavlje, ko se obrača do mohamedanske vlade, da vredi notranje razmere pravoslavnih cerkv. Take stvari naj bi vendar mej seboj sami vredili. Zares čudne so razmere mej pravoslavnimi.

Rumunija in Rusija. Rumunski kralj je predčera j vsprejel novega ruskega poslanika Foulona, ki je izročil svojo poverilnico. Govori pri tej priložnosti bili so jako prisrčni. Pričakuje se, da se nov poslanik ne bode tako mešal v rumunske notranje zadeve, kakor se je Hitrovo, ki je na skrivnem rual celó proti kralju.

Volitve na Holandskem. V sredo je bilo na Holandskem več ožjih volitev. Liberalna večina je sedaj zagotovljena, ker so liberalci pridobili 9 mandatov. V dveh krajih je ožja volitev še le danes, ki pa na razmerje strank nima nobenega vpliva več. Dosedaj je voljenih 53 liberalcev, 2 radikalca, 24 katolikov in 19 protirevolucionalcov.

Državna šola v Angliji. Angleška spodnja zbornica je s 318 proti 10 glasovom sprejela v drugem branju zakon, s katerim se na državnih ljudskih šolah odpravi šolnina. Ta zakon bode posebno v škodo katolikom, ker bodo državne šole najbrž vse angličanske. Delavci in sploh nepremožni ljudje bodo pošiljali večkrat svoje katoliške otroke v državne šole, da jim ne bode treba plačevati šolnine. Zato se pač čudimo, da irski poslanci neso hujše tej predlogi ugovarjali. Najbrž je temu kriv sedanji razpor mej irskimi poslanci.

Izvirni dopisi.

Iz Hrenovic, dne 25. junija. Krasno se je vršila tu slavnost sv. Alojzija. Z dovoljenjem preč. knezoškofijstva obhajala se je tridnevnic v hrenoviški fari dne 21., 23. in 23. junija. O tej priliki napravil se je nekak majhen misijon. Pomagati je prišel iz Ljubljane tudi čast. gosp. P. Pogorelec, ki je v primernih nagovorih vnemal vernike za češčenje sv. Alojzija. Trud je bil obilo poplačan, okoli 900 župljanov je prejelo sv. zakramente. Pokazalo se je, kako moč ima ime sv. Alojzija do človeškega srca.

Vzlasti je šolska mladina primerno počastila svojega patrona. Za slavnostni dan blagoslovila se je v cerkvi nova podoba sv. Alojzija, katero je naredil g. Tomec v Šent-Vidu, ozaljšal se je altar sv. sv. Alojzija in okrasil prostor pred cerkvijo. Za vence skrbele so dekleta šmihelske, goriške, hrenoviške in slavinjske; smodnika so pripravili fantje Landolski. Slovesno sv. mašo z asistenco imel je preč. gospod kanonik postojinski. Te službe božje udeležili so se otroci cele župnije in lepo je bilo videti, ko so gosp. učitelji več kakor eno uro daleč dovedli k materi-fari svojo šolsko mladež — tako z Ubeljskega, z Razdrtega, iz Oreška pa so se pripeljali šolarji z zastavo svojo na vozu, z banderčki in mlajčki olupšanjem. Dolga je bila vrsta učencev, ko se je pomikala v cerkev, med njimi 50 belo oblečenih deklic. V cerkvi darovala se je mladina sv. Alojziju. Učenec poklonil je v imenu šolarjev šopek cvetlic in v kratkem govoru povedal voščila in želje, ki jih navdajajo ob godu tega angeljskega mladeniča. Na te je gospod celebrant blagoslovil otroke po vzoru objavljenem v „Danici.“ Po sv. maši je bila obdarovana mladina s Kržičevimi knjižicami, s svetinjicami in podobnicami.

Gotovo bode tristoletnica smrti sv. Alojzija ostala v spominu ne samo pri šolarjih, ampak tudi pri odraslih.

Zanimanje je bilo občno. Letošnje Alojzijeve svečanosti vplivale bodo mnogo na versko odgojo otrok in sploh mladino. Želeti je, da bi se take slovesnosti še ponavljale. Res je: Sv. Alojzij živ ni bil misijonar — mrtev še zmeraj misijonari!

Iz Zagreba, 23. junija. (Glavna skupščina „Matice Hrvatske.“) Dne 14. junija se je obdržala letna glavna skupščina „Matice Hrvatske.“ Po presrčnem pozdravu predsednika prof. Smičiklase, ki se je v svojem govoru spomnil vseh lanskega leta umrlih članov Matičinih, posebej še bana Mažuranića kot nekdanjega prvega predsednika „M. H.“ in prvega hrvatskega pesnika, prebral je društveni tajnik Kostrenčić izvešče o delovanju in gmotnem stanju društva. Lansko leto je imel Matičin odbor posebno tegoten posel, kajti moral je izdati knjige za l. 1889 in za 1890, kar je pa z velikim trudom srečno izvršil. Vse društvene knjige, vsaka v 7800

iztisih, so že razprodane in vsi stroški niso samo poravnani, nego je ostal celo znaten presežek za letošnje leto. S početka so mislili neki poverjeniki, da se bode število članov radi dvakratnega vplačevanja zmanjšalo, pa zgodilo se je ravno protivno. Število članov je znatno naraslo od lanskega leta, ter jih ima zdaj društvo v vsem 7787, med temi članov utemeljiteljev 1202. Kolika razlika mej Hrvatsko in Slovensko Matico, ki še je vseh članov 2082 in od teh utemeljiteljev le 301. Dohodkov je imela Matica za upravno leto 1890 v vsem 26.752 gld. Od tega je potrošeno na knjige 22.539 gld., a glavnic se je pridjalo 4088 gld., za bodoči strošek l. 1891 pa vračunilo 121 gld. Vkupna temeljna glavica „Matice“ razven hiše, ki je vredna 60.000 gl., iznosi sedaj 35.404 gld., a z zakladami za izdelovanje in nadarivanje rokopisov celo 66.119 gld. Knjige pa, kar jih ima še na prodajo, so vredne najmanje 14.500 gld. Vsega premoženja ima tedaj „Matica Hrvatska“ 140.619 gld., naproti „Matica Slovenska“ le okolu 54.000 gld. Po tem takem mora biti tudi delovanje Mat. Hrvatske vspešneje in obsežneje. Letos se bode dozidalo Matičnej hiši še eno krilo za 25.000 gld.

Tudi za tekoče leto ima „Matica Hrvatska“ že pripravljen književni dar za svoje člane. Na prvem mestu je popularno napisana knjiga: „Orte o magnetizmu i elektricitetu“ od prof. Kučere. Zbirka občne zgodovine se letos nadaljuje, ter izide prvi zvezek zgodovine srednjega veka od prof. Vale. Tretja knjiga bode: „Slike iz svjetske književnosti“. Opisani bodo glasoviti možje: Byron, Puškin, Mickievicz, Viktor Hugo, Kolar in Leopardi. Poznati zgodovinar hrvatski Radosl. Lopašić je napisal I. zvezek: „Životopisi glasovitih Hrvatov.“ Matica bode začela izdajati književna dela spisateljev iz ilirske dobe. Letos pride prvi na vrsto dramatik Demeter. Izdala se bode njegova „Teuta“ in „Grobničko polje“. V zabavnej knjižnici pridejo na svetlo dela poznatih književnikov Evgena Kumičića in Šandora Gjalskoga ter pripovesti Josipa Kozarca in Ivana Lepušića. Prvi je napisal pripoved: U žabarskom selu.“ V njej opisuje življenje na deželi v Slavoniji, a drugi pa podaje slike iz življenja v Bosni v svojih „Slikah iz Bosne.“

Tudi prevodi latinskih in grških klasikov se bodo nadaljevali. Tako misli izdati „Matica“ letos: Caesarovi komentari o „Gallskom i gradjanskom ratu“ z uvodom od prof. Markovića, potem „Plutarhove biografije“ z uvodom od prof. Senca, ter „Povjest grčke književnosti“ od prof. Mušića, ki je dobil tudi nagrado za svoje delo iz zaklade grofa Draškovića, a iz zaklade Veberove pa je nagrađen prevod Mickievičevega „Pana Tadeusza“ od prof. Maretića.

Ker so se „Hrvatske skladbe I. zv.“ od Ivana Zajca razprodale, ter je Matica pri tem podvzetju brez zgube prošla, misli nadaljevati z izdajo omenjene zbirke. Tako bode izdala II. zvezek, katerega bode tudi uredil prof. Klaić z napevi glasovitih glasbenikov iz ilirske dobe, namreč: Rusana, Vernaka, Livadića, Padavca, Lisinskega in drugih. Velik del pesen teh glasbenikov se več ne poje, ker je sedanjí svet pozabil na njihove umotvore, pa vendar koliko divnih davorij se je v onem burnem času zložilo in prepevalo! Treba je, da se sedanji naraščaj zopet spozna s temi glasbeniki in njihovimi napevi ter se s pesmijo sploh prebudi v narodnem pogledu. Na ta način bode Matica izvela tudi prav domoljuben čin.

Ker se je za spomenik pokojnega Šenoe dovoljna vsota nabrala, postavilo se bode temu zaslužnemu pisatelju hrvatskemu po glasovitem Rendicu izdelano poprsje še pred odpretjem deželne razstave na odmenjenem prostoru.

Tako vsestransko delovanje Matice zasluži v resnici vseobčno pohvalo, kar je tudi skupščina storila s svojim odobravanjem, ter z izvolitvijo starega odbora. Z živio-klici sklene predsednik skupščino, ki je bila mnogobrojno obiskana.

Dnevne novice.

(Za slovensko šolo) potegnil se je občinski zastop in okrajni šolski svet v Zabnicah na Koroškem. Poslal je namreč ulogo do vis. c. kr. dež. šolskega sveta, zahtevaje, da se naj v šoli več ozira na pouk v materinščini, ki bodi za vse otroke obligaten, ter naj se borne tri ure, odmerjene slovensščini, ne nalagajo še povrh k drugim uram. — Da bi le prošnja vrlih Žabničanov našla milosti pri liberalni gospodi v Celovcu! — Slava pa uzornim

rodoljubom, ki so se tako možato in jednoglasno potegnili za pravice materinščine v šoli! Živeli!

—rn—

(Požar.) Na kresni dan je navstal v Kostanjavi velik ogenj, ki je v kratkem času uničil sedem poslopij. Zgorela je tudi krava, 11 prašičev in mnogo perutnine. Eden gasilcev se je zelo opeknel in poškodoval, tako da so ga odpeljali v Brežice v bolnišnico. Gasilci iz Krškega in St. Jerneja so prihiteli na kraj nesreče, in so s pridnim gašenjem zabranili še nadaljno razširjevanje ognja. — Na Brezovcu je dne 23. t. m. pogorela hiša in kajza posestniku Mart. Pleškotu. Domači gasilci pod vodstvom predstojnika Remšgarja so bili zelo marljivi pri gašenju. Škode ima pogorelec blizu 1800 gl., zavarovan je bil za 800 gld.

(Osebnost.) Č. g. Matej Sitar, kapelan na Vrhniki, šel je kot kurat v St. Peter na Pivki.

(Dvestoletnica) koroškega pešpolka št. 7. praznovala se je v Celovcu dne 23., 24. in 25. t. m. ob ugodnem vremenu in vsestransko udeležbo prav sijajno. Dne 23. zvečer bila je zgodovinska predstava v vojašnici; 24. vojaška maša na Novem trgu, potem nagovor poveljnika, okinčanje spomenikov padlih vojakov v mestni cerkvi, skupno kósilo častnikov, obed vojakov itd.; zvečer slavnosten obed v deželni hiši. Dne 25. popoldne bila je ljudska veselica na Križni gori. Obširnejši dopis sledi. —rn—

(Iz Hrenovic) se nam poroča: Dne 23. junija prišel je k nam blag. gosp. okrajni glavar razdeliti znano Kalisteričino ustanovo. Pod lipami pred farno cerkvijo zbrali so se gospodarji, ki so veselih obrazov vsprejemali denar, katerega so nekateri tako željno pričakovali. Prišlo je na vsako hišno številko 10 gld. 21 kr. Razdelilo se je vsega skupaj nad 7000 gld. — Lepa pomoč! Da bi le ljudje hvaležni bili pokojnici, ki je toliko dobroto naklonila fari! — Kužna bolezen na parkljih preti tudi naši goveji živini. Oglasila se je že na Razdrtem, kjer je obolelo že več živinčet. Bati se je, da se še bolj ne razširi; oviran bi bil promet in gospodarji bi imeli škodo.

(Častni občan) postal je v občini „Okolica Celje“ g. Jan Hausenbichler, župan v Žalcu in namestnik okrajnega zastopa v Celju.

(Iz Babnega polja) prejeli smo obširno poročilo, kako prijetno da so ondi praznovali Alojzijevo slavnost. — Poleg tega omenja poročilo, da tudi ondi delajo kmetom preglavico razne prepovedi zaradi živinske bolezni na gobcu in parkljih. Iz Babnega polja se namreč izvozi dosti lesa na bližnji Rakek in se s tem zasluži marsikak novčič, sedaj pa počiva vsa vožnja kmetom sevda v veliko škodo. — Gledé na letino omenja, da bode trave manj mimo lanskega leta; žito počasi raste zaradi hladnega vremena. Bati se je bilo pretekle dni celó slane, hvala Bogu, da je ni bilo. Da bi le tudi hude ure ne bilo, ki se že tu in tam oglašajo.

(Nepotrjen rektor na hrvatskem vsenčilišču.) Kr. zem. vlada hrvatska, kakor „Obzor“ poroča, ni potrdila izvolitve kr. profesorja na bogoslovni fakulteti dr. Ferd. Belaja za vseučilišnega rektorja prihodnjega šolskega leta.

(Alojzijeve slavnost v osrednjem semenišču v Gorici.) Dobili smo obširen in zanimiv dopis iz Gorice o praznovanju tristoletnice sv. Alojzija v ondotnem semenišču. Za danes posnamemo iz dopisa, da se je slavnost, katere niso le počastili goriški gospodje, marveč tudi iz Furlanije in Kanalskega, Vipavskega in celo iz Cirknega, izvršila posebno krasno in v občno zadovoljnost navzočih. Celo denunciacije, kakor da bi se za to priliko nameravale kake demonstracije, jej niso prav nič škodile; osramočene so bile prav tako, kakor pred dobrim mesecem „l'Istria“, ki je priobčila gorostasno neumne članke o zatiranju Italijanov v tržaški škofiji in v goriškem bogoslovju.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Podgradu) nam je poslala vabilo k občenemu zboru dne 2. julija t. l. ob 2. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Jos. Kukovec, župnik pri sv. Andražu v Slov. gor. je dobil dekanjsko župnijo sv. Lenarta v Slov. goricah. — Č. g. Fr. Bratkovič, kaplan pri sv. Lenartu, gre za provizorja k sv. Andražu.

(Isterski kandidat za državni zbor.) Namesto iz zbornice izgnanega dr. Vergottini-ja se bode kmalu vršila v Istri nova volitev za državni zbor. Kot kandidat slovenskih nasprotnikov jel se je ponujati, kakor poroča „Naša Sloga“, grof Peter

Walderstein, ki se že od leta 1885 vedno vriva za kandidata. Sam pravi, da Vergottini ne bo več kandidoval, in da bo italijanska stranka njega postavila za kandidata. A vse to mu ne bode nič pomagalo, kajti hrvatski in slovenski kmet v Istri je zaveden in samostojen, on se ne klanja ni grofskim imenom ter se ne méni ne za grožnje, ne za obljube. To je pokazal ob priliki zadnjih volitev, ko so mu Italijani na stotine goldinarjev ponujali za njegov glas. — Slovanom je kandidat pri prihodnji volitvi vrli dr. Matko Laginja, ki bi moral že sedeti v državnem zboru, ako bi imela pravica kaj mesta v Istri.

(Deželni odbor štajerski) je razpisal, kakor poroča „Slov. Gospodar“, 13 zdravniških služb in sicer za Goro, Kozje, Radince, Št. Jurij na Ščavnici, Št. Lenart v Slov. Goricih, Ribnico, Jarenino, Planino, Lučane, Slivnico, Selnico, Št. Jurij na Pesnici, Konjice in Gornji Grad.

Raznoterosti.

— Gledališki igralci se morajo zavarovati. Mestni magistrat v Pragi je bil odločil, da se morajo zavarovati gledališki igralci nemškega gledališča pri bolniški blagajnici v zmislu zakona z dné 30. marca 1888. leta. Ravnatelj se je proti tej odločbi pritožil na vse instance. Dné 20. t. m. je upravno sodišče razsodilo, da se morajo gledališki igralci zavarovati. Nič ni pomagalo, da je gledališki ravnatelj v svoji pritožbi dokazoval, da gledališki igralci neso delavci, temveč umetniki, da bi jih zavarovanje poniževalo. Sodišče je izjavilo, da je gledališče obrtno podjetje in gledališko osebje se ima zavarovati, naj se že služi kruh z rokami ali kako drugače. V zmislu zakona so gledališki igralci delavci.

— Slab oder. Ko je v maji se pripeljal cesar Viljem v Kraljevec, je več gospodov vsekako hotelo dobro ogledati vladarja. Postavili so velik sevêda prazen sod na voglu kolodvorskih ulic. Policija se za sod ni zmenila, ker prometa ni oviral. Ko se je cesar imel pripeljati, je šest gospodov stalo na omenjenem sodu. Nesreča je pa hotela, da se baš tedaj dno soda udere, ko se cesarjev voz približuje in gospodje padli so v sod. Ker je bil sod velik, ni mogel nobeden pogledati ven. Ljudje so jih iz soda rešili, ko se je cesar že dalje odpeljal.

— Sin božji pred policijskim sodnikom. Okoli Kijeva se je že dlje časa klatil človek, ki je pravil, da je Sin božji in da bo svet odrešil. Med nevednim ljudstvom našel je mnogo lahkovernežev, ki so vreli k njemu od vseh strani, da jih je trafil s svojimi budalostmi in spravljaj njih novce v žep. — Ni pa imel pravice, da bi smel po svetu okrog, zato ga je prišla policija. Dasi je zatrjeval, da je Sin božji, vendar so ga zaprli in obsodili na pol leta v ječo, ker „v sveti Rusiji tudi sam Bog Oče nima pravice brez postavne pravice hoditi po gubernijah.“

— Ponesrečena goljufija. Neki prodajalec sena je dal na wiesshönbrunski progi zvagati voz sena. Zazabil je nek paznik na vozu neko sumno gibanje. Ukazal je seno dobro pregledati in našli so v senu debelo ženo prodajavêeve. Potem so ženo zvagali in odšteli njeno težo od prvotne teže sena. Sedaj pa stvar pride še pred kazensko sodišče.

Telegrami.

Zader, 25. junija. Danes zjutraj ob 8. uri pripeljal se je cesar k brodovju poleg Lise in stopivši na vojno ladijo „Carjevič Rudolf“ velel, da se začno vaje, ki so ob-

stale v tem, da je divizija torpedovk pod poveljništvom nadvojvode Štefana napala markiran ostrog ladij pri Valsaldonu. Opoldne prišel je cesar v saldonski zaliv, kjer so ga navdušeno vsprejeli mej sviranjem avstrijske himne pozdravili občinski zastop, duhovščina, meščanstvo in mnogobrojna ljudska muožica. Cesar se je večkrat pokazal na mostu ladije Miramar. Popoldne je cesar nepričakovano obiskal Travo, ogledal stolno cerkev in mesto, potem se pa zopet vkrcal.

Dunaj, 25. junija. Tilšer je včeraj vsled sklepa mladočeškega kluba izjavil, da Vašaty ni govoril v imenu svojega kluba, temveč le v svojem imenu. Klub se je bil sešel mej sejo v posvetovanje. V mladočeškem klubu so Vašatyja nujno prosili, da naj nikar ne govori o vnanji politiki. Ko je pa vendar govoril na znani način, je klub bil prisiljen javno izreči, da se ne vjema ž njim.

Dunaj, 26. junija. Dopis ministerskega predsednika Taaffeja pozivlje zbornico, da voli delegate. — Poročevalec baron Sommaruga predlaga resolucijo, v kateri se izreka pričakovanje, da bi se odpravil še ostanek izjemnega stanja. Taaffe je odgovoril, da je vlada hotela že v januarju odpraviti izjemno stanje, pa je hotela počakati dne 1. maja. Vlada je spoznala, da so se razmere zboljšale in je odpravila izjemne naredbes, ker se po njenem mnenju morajo izjemne določbe le tako dolgo ohraniti, dokler so neobhodno potrebne. Predloženi zakon proti socialistom sedaj ni potreben, a bi bil dobro sredstvo. Če bi se razmere shujšale, bode vlada priganjala, da se takoj vsprejme. Predlog odsekov se z veliko večino vsprejme. Potem pa zbornica nadaljuje budgetno debato.

Basel, 26. junija. Včeraj zvečer je v bötzberškem predoru nakrat odpovedala lokomotiva in vozeči osebni vlak se je začel pomikati nazaj ter je zadel v tovorni vlak. Eden konduktar in eden poštni služnik sta težko, jeden Anglež pa na glavi lahko poškodovan.

Carigrad, 25. junija. Divizijski general Hassan Ebib paša, član visoke vojaške komisije, je imenovan generalnim guvernerjem yemenskega vilajeta in poveljnikom sedmega voja na mesto Izmajil Haki paše.

Carigrad, 25. junija. V Odunluku, jedno uro od Bruse, so roparji dve odlični osobi odpeljali. Žandarmerija išče roparje. Koliko zahtevajo odkupnine in kako so ja odpeljali, ni znano.

London, 25. junija. „Times“ govoreč o tem, da je cesar Fran Jožef obiskal angleško brodovje, izražajo nado, da se je cesar znova preveril o dobri volji Anglije, dasi ni nobene pisane pogodbe.

San-Francisco, 25. junija. Ruski princ Jurij je, vračajoč se v Evropo, semkaj prišel.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (309—123)

Tuji.

24. junija.

Pri **Maltcu**: Stein, Kerschbaumer, Buckenmayer, Usser, trgovci; Goebel, potovalec, in Jemitsch, z Dunaja. — Albertine iz Padove. — Schenk, zasebnik; Reinbacher, kapelnik; Trier, Biederman, Gebauer, gledališki igralci, iz Grada. — Senitza, potovalec, iz Celja. — Golottini iz Breslje. — dr. Klunek s soprogo z Bleda. — Schwarz iz Novega Mesta.

Pri **Somi**: Zeberer, uradnik; Bernik; Epstein, Nowak in Franke, trgovci, z Dunaja. — Lončarič, stavbeni podjetnik, iz Sele. — Witzler in Parma, iz Grada. — Walzer, trgovec, iz Celja. — Molino, posestnik tovarne, iz Tržiča. — Gabersček, vrednik, iz Gorice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jurza, trgovec, z Bukovega Vrha. — Goljevšek, trgovec z lesom, iz Gorice. — Makolitič, iz Karlova. — Cvija, uradnik, iz Zagreba. — Bodanecy, podobar, z Dunaja. — Veit, trgovec, iz Pasova. — Luchinger, c. in kr. poročnik, s soprogo, iz Grada.

Umrli so:

24. junija. Marija Urbančič, šivilja, 26 let, Stari trg 9, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplošera po Celziju			
opazovanja						
25	7. u. jut.	73-43	16-8	sl. svzh.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	73-25	25-5	mz. jzapad	jasno	
	9. u. zveč.	73-25	19-4	sl. jzapad	"	
Srednja temperatura 20-5°, za 1-5° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

26. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gld.	35	k.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	30	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	—	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	50	"
Akcije avstr.-ogerske banke	1018	"	—	"
Kreditne akcije	297	"	50	"
London	117	"	15	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	28 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	37	"	47 1/2	"

Ravnokar je izšla v novi kaj lični izdaji molitvena knjižica z naslovom:

Stežica v nebesa.

Bukvice
pridnim otrokom
mesto podobic.

Izdala in založila
J. in Z.

Četrtri natis.

Radi primerne vsebine za otroke res kaj prikladna knjižica velja pol trdo vezana samo 10 kr. komad. Dobiva se v

Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Sargova glicerinova zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilično na popotovanji. Dlječe okrepčevalno.

Neškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr.

(38)

Posojilnica v Ribnici,
registrovana zadruga z omejeno zavezo,
vabi svoje gospode zadružnike k

III. občnemu zboru,

kateri bode

v nedeljo, dné 28. junija t. l., ob 4. uri popoldne
v zadružnej pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnštva za leto 1890.
2. Volitev načelnštva.
3. Slučajni predlogi.

(3—2)

Načelnštvo.